

INDIA

Bezoek aan Balanand & Umang & Mumbai.

Kort
reisverslag.

Oktober 2014.

David en Joke

Het was bijzonder indrukwekkend, van de eerste tot de laatste minuut, voor ons alle vier; Karin, voorzitter van de stichting, haar zoon Stijn en voor David en mij. We kwamen s' avonds laat aan en werden overvallen door hitte, chaos op de weg, vuilnis overal en slapende mensen langs de kant.....even schakelen! Op dat moment besloot ik om de schoonheid van de stad alle aandacht te geven en werd nieuwsgierig of dat zou lukken.

De volgende dag gaf het licht, de kleuren, de aardige mensen en ons enthousiasme om de stad te leren kennen, ons volop vertrouwen in in een prachtige week vol schoonheid en bijzondere ontmoetingen.

We hebben vele kilometers per riksja en taxi door de stad gereden. Voor een luttel bedrag begeef je je in de drukte van het verkeer wat in eerste instantie gevoelens oproept van: "Overleef ik dit wel"? Maar naar een tijdje raakte ik verbaasd over de soepelheid, alertheid en precisie waarmee de chauffeur je naar de plek van bestemming brengt. Als een dans in een propvolle zaal...je geeft wat ruimte...je neemt wat ruimte....maar botsen, no way! We hebben in die stad van 13 miljoen mensen in totaal maar 2 keer een sirene gehoord! Vaak midden in de chaos van de stad, houden ze de controle en overzicht die zij moeiteloos aan lijken te kunnen.

Het avontuur ' we gaan met de trein' is lastig na te vertellen. Indien de trein vol is gaan passagiers buiten aan de trein hangen, desnoods in 'laagjes over elkaar' ! Dat was ons toch iets te dol en na wachten op een volgende, konden we onszelf na instructie prima 'in de trein duwen'. Kinderen schijnen les te krijgen op school over hoe ze het beste met de trein kunt reizen.

Opvallend zijn de openheid, gastvrijheid en ontspannen menslievendheid van de mensen die wij gezien en ontmoet hebben. Wij dachten dat we naar hen kwamen kijken om te zien hoe ze leefden en woonden, maar zij hadden minsten zoveel plezier om naar ons te komen kijken.

We hebben het kinderkuis Balanand en Umang voor jongeren met een beperking bezocht. Er gaat veel geld via de opgerichte

stichting naar deze twee instellingen toe en het is bijzonder fijn om zelf te zien hoe de huizen floreren!

Het maakte indruk op ons dat 1200 kinderen vanuit Balanand sinds 1984

door Nederlandse ouders zijn geadopteerd. Door de Nederlandse stichting, zijn alle namen van deze kinderen bekend.

Ook bezoeken veel geadopteerde jongeren 'hun kinderkuis' al dan niet met hun adoptie-ouders later nog een keer. Een flink aantal komen terug om stage te lopen of vrijwilligers werk te doen, soms voor een paar weken en soms voor een paar maanden. Pranita , die wij mochten ontmoeten, werkt daar al 4 jaar. Jaarlijks met een onderbreking van 2-3 maanden om geld in Nederland te verdienen. Op Balanand en Umang voelt ze zich als een vis in het water. De stichting spant zich ook intensief in om de vrijwilligers heel goed voor te bereiden op hun werk.

Umang ligt op 2 uur rijden buiten Mumbai. De plek is een oase van rust, al deze jongeren met een beperking hebben ooit op Balanand gewoond en zijn 'de straat' of het 'naargeestige' opvanghuis van de staat bespaart gebleven. Wat een harmonieuze samenleving troffen wij aan, een mix van lokale werkers uit de directe omgeving en vrijwilligers die zich allen fantastisch inspinnen voor hen. Er is veel land omgetoverd tot moestuin. Er zijn kippen en koeien en honden.

De planning is om Umang uit te breiden naar uiteindelijk 55 bewoners, omdat er nog veel wachtende kinderen van Balanand zijn.

Daarnaast komt er een school voor jonge kinderen, ook voor de kinderen van de werkers en de kinderen vanuit de dorpen dichtbij.

We hebben koffers met spullen meegenomen, schriften, mooie houten dozen, kleurpotloden, pennen, mandala-kleurboeken en blanco dummy's,

houten puzzels, ballen, badjes om in te zwemmen, Engelse schoolboeken, luizenkammen, springtouwen, seal-apparaat om popcorn in zakjes te sealen en te verkopen in het net geopende Umang-shop voor aan de weg.

De de laatste dag van ons verblijf hebben we een feest voor Balanand mee bekostigd voor alle kinderen en medewerkers.

De kinderen konden meerijden met een kleine trein, er was een luchtkussen, kinderen konden zich laten schminken, suikerspin en lekker eten en veel plezier....! Het geld wat van alle donaties is overgebleven gaat naar de stichting voor activiteiten en bouwactiviteiten die nog op hun wensenlijst staan.

Wat heel inspirerend is van onze reis is dat het is gelukt om ons te focussen op de dingen die al goed gaan. Waar gewerkt wordt aan verbetering van de leefomstandigheden van kinderen met en zonder handicap. Het kinderhuis en de zorgboerderij zorgen goed voor datgene wat kinderen nodig hebben en dat hebben we met onze eigen ogen mogen zien.

We willen alle lieve mensen die we ontmoet hebben in India, Karin en Stijn als bijzonder fijne reisgenootjes, Karin als 'dijk' van een voorzitter en inspirator voor de stichting en alle gulle gevers in het bijzonderHEEL ERG BEDANKEN.....!! Liefs van David en Joke

meer info: www.stichtingbalanand.nl ook voor evt. donaties.

